

for sig ikke have noget at indvende. Men det maa saa ogsaa være Forudsætningen, at man, hvis man ikke bliver enig om en Fornyelse af Loven — hvad jeg paa Forhaand vilde betragte som det heldigste — og Lovgivningsmagtens Faktorer heller ikke kunne blive enige om nogen anden Ordning, da simpelthen vender tilbage til den nuværende Tilstand, saa at man atter optager Budgettet paa Finansloven.

Tinget vil se, at jeg egentlig ikke har nogen Indvending at gøre mod Bestemmelserne i Lovforslaget. Ligesom det i sin Helhed forekommer mig at være anbefalelsesværdigt, saaledes ogsaa med Hensyn til de enkelte Regler, og jeg skal derfor tilraade Tinget at vedtage Lovforslaget uforandret, som det foreligger.

Johansen: Det glædede mig at høre det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) udtale sig, som han gjorde, over for dette Lovforslag. Det er jo en Sag, som har givet Anledning til megen Forhandling baade i og uden for Rigsdagen. Der har været Tider, hvor Bølgerne gik meget højt og Sindene vare i stærk Bevægelse paa Grund af Teatrets Ledelse og Underskud. Det er jo langt fra, at man er kommen til Ro endnu, men jeg er enig med den foregaaende Taler i, at det Forsøg, der ved dette Lovforslag bliver gjort, er meget betimeligt, idet man derigennem vil være i Stand til at vinde tilstrækkelig Erfaring for, hvilken Ordning der er den bedste. Jeg var ogsaa meget glad ved at høre den højtærede Ministers Udtalelse om, at saafremt der kunde oparbejdes et Overskud, skulde dette blive henlagt til Anvendelse i kunstnerisk Øjemed for saa vidt Teatret angaar. Særlig blev der nævnt, at det mulig ogsaa kunde tages under Overvejelse at bruge Pengene til Oprettelse af en Tale-scene. Det er jo fremdraget Gang efter Gang, at Teatret, saaledes som det er, ikke er heldigt som Tale-scene, hvorimod det for Opera og Ballet er i alle Maader tilfredsstillende. Det er imidlertid ikke alene dette Hensyn, jeg synes man skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa, man bør ogsaa erindre, at der jo til det kgl. Teater er knyttet et meget stort Personale, og at alle disse mange Kræfter maaske ikke blive satte i fuldt Arbejde, saa at de som Kunstnere kunne føle sig tilfredsstillende. Det kan nok være, at hvis man havde en Tale-scene ved Siden af, vilde Skuespilkunsten bedre kunne komme til at øve sin Indflydelse end for Øjeblikket. Man kan imidlertid sige: Den Dag,

den Sorg, det er ikke det, der ligger for, jeg er kun glad over, at Tanken er kommen frem. Det er noget af det, som jeg er vis paa vil bidrage til at skabe Ro i Sindene baade inden for Teaterverdenen og uden for i den store brede Befolkning, som har Interesse for denne Sag. Naar vi en Gang ere komne ind paa at støtte Kunst af hvad Art nævnes kan — vi støtte jo Digtere, Malere, Billedhuggere — kan man ikke komme bort fra, at det med nogen Ret kan gøres gældende, at ogsaa den dramatiske Kunst bør støttes. Selvfølgelig maa det indrømmes, at der er noget i dette, at det særlig er Kjøbenhavn, der nyder Fordel af Teatret, men det kunde jo dog ikke nytte noget, at man lagde det kgl. Teater f. Eks. i Bogense, saa vilde man sikkert faa et ganske anderledes stort Underskud at se. Nej, Pladsen er her, og jeg er ogsaa sikker paa, at det kgl. Teater over sin Indflydelse over det ganske Land, om ikke direkte, saa indirekte. Der kommer jo nu om Stunder, hvor Adgangen til at rejse til Kjøbenhavn er saa let, mange Mennesker her ind, og det, at de faa god Komædie at se, gør, at de øve en kritisk Indflydelse paa de Skuespillere og Skuespillerselskaber, som komme ud til Provinserne. Men desuden er der nu i vore Dage mange, der oplæse Digterværker, dels omkring i Købstæderne, dels ude blandt Landboerne i Forsamlingshusene — der er jo Hundreder og atter Hundreder af Forsamlingshuse, hvor det bliver læst op — og mange af disse Oplæsere komme ind til Kjøbenhavn og høre, hvorledes det danske Sprog bliver behandlet paa det kgl. Teater, hvad der har en ikke ringe Indflydelse paa deres egen Oplæsning. Det fører til, at de gøre sig Umage for at læse Digternes Værker op, saaledes at de kunne være tjente dermed, og saaledes at Oplæsningen kan blive opdragende for Tilhørerne. Af disse Grunde mener jeg, at det er berettiget at yde Bidrag til Teatret, og man kan jo heller ikke, naar man yder Bidrag til de andre Kunstarter, unddrage sig for at yde Tilskud til den dramatiske Kunst. Det har saaledes været mig en Tilfredsstillelse at se dette Lovforslag komme frem, fordi jeg er vis paa, at det vil skaffe Ro til Veje og mulig være medvirkende til, at man kommer ind i bedre Forhold.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg har kun et Par Bemærkninger at gøre med Hensyn til de Enkeltheder, som det ærede